

Lag om ändring i miljöbalken;

SFS 2014:892

Utkom från trycket
den 8 juli 2014

utfärdad den 26 juni 2014.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 7 kap. 18 § miljöbalken ska ha följande lydelse.

7 kap.

18 §² Länsstyrelsen får i det enskilda fallet besluta att upphäva strandskyddet i ett område, om

1. det är uppenbart att området saknar betydelse för att tillgodose strandskyddets syften,

2. strandskyddet gäller vid en liten sjö eller ett litet vattendrag och områdets betydelse för att tillgodose strandskyddets syften är liten, eller

3. området enligt plan- och bygglagen (2010:900) avses att omfattas av en detaljplan och

a) behövs för byggande av en försvarsanläggning, allmän väg eller järnväg, eller

b) skyddas enligt andra bestämmelser i detta kapitel än bestämmelserna om miljöskyddsområde eller vattenskyddsområde och skyddet har beslutats av någon annan än en kommun.

Ett upphävande enligt första stycket 2 får göras endast om sjöns vattenyta har en storlek som uppgår till omkring en hektar eller mindre eller om vattendragets bredd är omkring två meter eller smalare. Ett upphävande enligt första stycket 3 får göras endast om det finns särskilda skäl och intresset av att ta området i anspråk på det sätt som avses med planen väger tyngre än strandskyddsintresset.

Bestämmelser om kommunens möjligheter att upphäva strandskyddet genom en bestämmelse i en detaljplan finns i 4 kap. 17 § plan- och bygglagen.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2014.

På regeringens vägnar

LENA EK

Susanne Gerland
(Miljödepartementet)

¹ Prop. 2013/14:214, bet. 2013/14:MJU26, rskr. 2013/14:358.

² Senaste lydelse 2011:393.

